

Weird tales

KRAPP

Verhaal (het; v.)
staat voor de deur

Lotte Ogiers

Gezien op 11 februari 2022
KC Nona, Mechelen

In 'Weird Tales' voeren collectief KRAPP en actrice Greet Jacobs een broeierige nacht op waar tentakels van koortsdromen het daglicht ondragelijk maken. Vormgeefster Lotte Boonstra gooit met goud maar ook met al wat niet blinkt. Weelderige kostuums, opgezette dieren en een vergeeld bloemenbehang scheppen de griezelige sfeer van de negentiende-eeuwse Romantiek en haar gotische romans. Een feministische horrorfilm op scène.

15 FEBRUARI 2022

Het jonge schrijverskoppel Percy (Timo Sterckx) en Mary Shelly (Nona Demey Gallagher) rept zich op uitnodiging van dichter Lord Byron (Greet Jacobs) en Dr. Polidori (Mats Vandroogenbroeck) naar Villa Diodati aan het meer van Genève. Niet alleen hun recente miskraam, ook de uitbarsting van de vulkaan Tambora overtrekt de wereld met een zwart gordijn. Niet de mannen, maar Mary is vertelster van het verhaal. Haar dagboekfragmenten bij kaarslicht sturen de nacht. Een onaf manuscript en een ongeborn kind met elkaar vergeleken. Er groeit iets in haar.

Met een schokkerige handcamera filmen de acteurs elkaar. Jacobs als een bombastisch bulderende baron of Vandroogenbroeck met een Italiaans snerpand Don Giovanni accent. De uitvergroete karakters klinken nog nadrukkelijker wanneer ze hun egotripperij etaleren aan het jonge echtpaar terwijl ze fluorescerende drankjes in cocktailglazen naar binnen gieten. De live-beelden voeren de suspense van de (zintuigelijke) roes aan en veroorzaken een constante dreiging zoals wanneer een bezetene hijgend achter je aan zit. In een bloederige douche, vochtige kasteelkrochten of een weelderig Louis XIV-bed: nergens zijn de personages veilig voor hun innerlijke demonen en artistieke onzekerheden. Welke monsters kom je zoal tegen tijdens het nachtelijke dwalen?

Welke monsters kom je zoal tegen tijdens het nachtelijke dwalen?

Dat Frankenstein Mary's creatie is, staat nu in elke literaire canon te lezen. De mannen van de Romantiek moeten nog overtuigd worden van het schrijftalent van de vrouw in hun midden. 'Waarom een mannelijk monster?', vraagt de geile Lord Byron zich af. Volgens Percy mag het monster dan weer absoluut geen vrouw zijn. 'Want zij hebben een baarmoeder!', roept hij panisch uit. Waarmee hij meteen ook impliciet alle macht en creatievermogen aan het vrouwelijke geslacht toeschrijft. Mary luistert en is stoïcijns, van haar eigen kracht overtuigd, tegelijk troosteloos, wanhopig denkend aan haar gestorven kind.

Horrorfilms focussen vaak op vlees dat onbegrijpelijk begint te groeien of net afsterft. Alles beweegt. Dit genrekenmerk wordt door KRAPP gebruikt als metafoor voor wat borrelt in de hoofden en lichamen van schrijvers én in de schoot van een vrouw. Na het bacchanaal wordt het nog donkerder. Dankzij een laatste streepje licht is een grote roze bol te zien. Die beweegt zachtjes en krijgt uitstulpingen. Vlees dat op barsten staat. Kronkelend als een huid die een lichaam zoekt. Het doet denken aan het wezen in 'Moore Bacon!' (2016) van Bosse Provoost. Het beeld is prachtig, maar de kracht gaat wat verloren door de drukte en veelheid rondom. Door het wervelende spel van de acteurs en het exuberante decor, is het de stilte die verlangt naar meer plaats. Dat zou nog spannender zijn.